sobre M. A. Anglada

PRESENT ENCARA.

Era la delicadesa feta perfil, aura i densitat ,tot alhora. Veure-li els ulls ,alhora reposats i intensos, era entrar en un àmbit de savieses i de perfums. Coneixedora de les flors i dels ocells, de la llum que amara la mar i pampallugueja pel bosc, amadora tant com defensora ardent de la terra que la va veure néixer, Maria Àngels Anglada fou, per als qui vam gaudir de la seva amistat, un referent de gran sentit intel.lectual, acadèmic ,patriòtic i poètic.

Poeta abans que res i per damunt de tot, vivia alhora la música dels mots i la de les notes . El piano era un altra forma d'expressió que completava en solitud la melodia de la seva expressió parlada pública. I escrivia amb una sòlida perfecció , heretada potser del seu cabal d'hel.lenisme, del sentit de la dolça, foramidada força dels clàssics. Ella també anava esdevenint un clàssic de la nostra literatura, respectada i admirada, i, des de les seves proses ,novel.les, relats, sovintejats les dues darreres dècades de la seva vida, havia guanyat públic popular, aquest públic que no entén de filigranes crítiques, però a qui el cor s'endu cap al culte dels autors que percep oberts i generosos. Modesta sempre, es meravellava de tanta acceptació com tenien les seves obres .Acceptació que la relectura de la seva poesia i prosa explica ,però ,a bastament.

El món dels infants era sagrat per a ella. S'apropava a la confecció d'un text que els anés destinat amb la cura amatent de qui tem que un encís es trenqui. Delicadament trenava els mots ,les cadències, la peripècia, amb una transparència i enginy de resultats fascinants. Prova en són la cantata Les Veus Meravelloses i el conte El Bosc de Vidre, que conformen aquest programa homenatge a l'escriptora. Present encara .

JOSEP VALLVERDÚ

M. Carme Valls